

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoPr/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715200691
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8715200691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: HYDINA SK s.r.o., so sídlom Slavkovská cesta 54/1468, 060 01 Kežmarok, IČO: 46 645 454, právne zastúpený: JUDr. Marcel Kohút, advokát, so sídlom Námestie sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 42029201, proti žalovanej: G. X., K.. XX.XX.XXXX, O. W. XXX, XXX XX P., právne zastúpená: JUDr. Alexander Milko, advokát, so sídlom Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava, IČO: 35574861, o zaplatenie 15.581,76 eur s prísl., o odvolaní žalovanej voči rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 17Cpr/1/2015-445 zo dňa 26.02.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom doručeným súdu 27.01.2015 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 15.581,76 eur s 8,15 %-ným p. a úrokom z omeškania od 03.07.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým že žalobca v pozícii zamestnávateľa uzatvoril dňa 18.10.2013 pracovnú zmluvu so žalobkyňou na pracovnú pozíciu predavačka. Dňa 20.10.2013 so žalovanou uzatvoril dohodu o hmotnej zodpovednosti. Dňa 03.07.2014 bola konateľkou žalobcu vykonaná kontrola pracoviska na plnenie pracovných povinností zamestnancov na ulici X. B. Y. a vykonaná inventúra, na základe ktorej bol zistený schodok v predmetnej prevádzke a to za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 10.605,57 eur a za obdobie od 01.06.2014 do 02.07.2014 vo výške 4.976,19 eur. Na základe uvedeného dňa 03.07.2014 žalobca so žalovanou skončil pracovný pomer okamžitým skončením pracovného pomeru. Následne v predmetnej prevádzke pracovala B. Y., ktorá na základe tvrdení zákazníkov zistila, že žalovaná za obdobie, v ktorom vznikol schodok, predávala kupujúcim tovar za zníženú ňou svojvoľne stanovenú sumu, pričom im na takto predaný tovar nevystavila žiaden doklad a získané finančné prostriedky si úmyselne prisvojila.

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 15.581,76 eur s 5,05 %-ným p. a úrokom z omeškania od 19.05.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 182 ods. 1, § 182 ods. 2, § 182 ods. 3, § 186 ods. 1, § 189 ods. 1 a § 1 ods. 4 Zákonníka práce a podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie skutkovo s právne odôvodnil tým, že pojednávania vo veci dňa 26.02.2020 sa nezúčastnili žalobca, žalovaná, právny zástupca žalovanej, u ktorých súd mal riadne vykázané doručenie predvolania na pojednávanie. Neúčasť žalobcu ospravedlnil zástupca právneho zástupcu žalobcu, nežiadal pojednávanie odročiť. Žalovaná neúčasť na pojednávaní ospravedlnila telefonicky dňa 24.02.2020 z dôvodu práceneschopnosti, žiadala pojednávanie odročiť. Súd v zmysle § 183 ods. 4 Civilného sporového poriadku oznámil právnemu zástupcovi žalovanej, ktorý mal oznámiť žalovanej, že súd posúdil, že dôvod uvádzaný žalovanou nepredstavuje dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 4 Civilného sporového poriadku, keď žalovaná je v konaní zastúpená advokátom, žalovaná v konaní bola vypočutá a nie je dôvod opätovne ju vypočuť. Následne žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti žalovanej samotný právny zástupca žalovanej s tým, že žalovaná nesúhlasí s pojednávaním v jej neprítomnosti. Súd oznámil 25.02.2020 mailom právnemu zástupcovi žalovanej, že súd neakceptuje dôvod pre odročenie pojednávania, keď súd posúdil, že nejde o dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Právny zástupca žalovanej 25.02.2020 oznámil súdu, že žalovaná nesúhlasí so znaleckým posudkom a navrhuje výsluch znalkyne. Pojednávania vo veci napriek uvedenému sa nezúčastnil ani právny zástupca žalovanej, hoci bol riadne zo strany súdu poučený o tom, že súd neakceptuje práceneschopnosť žalovanej ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania vzhľadom k tomu, že v konaní je zastúpená právnym zástupcom, vo veci bola vypočutá, nie je potrebné uskutočniť ešte jedenkrát výsluch žalovanej. V zmysle § 180 Civilného sporového poriadku súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovanej, právneho zástupcu žalovanej. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu na podanej žalobe trval. Uviedol, že žalobca v postavení zamestnávateľa a žalovaná v postavení zamestnanca uzatvorili 18.10.2013 pracovnú zmluvu, na základe ktorej žalovaná pracovala u žalobcu ako predavačka. Dňa 20.10.2013 uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti. Dňa 03.07.2014 bola v predajni vykonaná inventúra, na základe ktorej bol zistený schodok obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 10.605,57 eur a za obdobie od 01.06.2014 do 02.07.2014 vo výške 4.976,19 eur, spolu 15.581,76 eur. Pri predmetnej inventúre bola osobne prítomná žalovaná, čo v konaní potvrdila. Vždy podpisovala dodacie listy, dokonca bez námietok aj inventúrne hárkky. Výška škody bola riadne ustálená, prerokovaná so žalovanou. Tvrdenia žalovanej o nesprávnosti vykonanej inventúry považuje za účelové s jediným cieľom vyhnúť sa zodpovednosti hradiť vzniknuté manko. Pokiaľ by žalovaná s dodacími listami alebo inventúrnymi hárkami nesúhlasila, nikdy by ich nepodpísala. K výške škody poukázal na znalecký posudok H.. V. v trestnom konaní, znalecký posudok H.. W. a znalecký posudok H.. U.. Z rozsiahleho vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná. Štatutárna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní súhlasila s vyjadrením právneho zástupcu. Uviedla, že inventúry a účtovníctvo boli vedené štandardným spôsobom. Žalobca nie je malou spoločnosťou, aby inventúry, účtovníctvo viedol pochybným spôsobom. V čase zistenia predmetného manka žalobca vlastnil 36 predajní. Na problém v predajni na ulici X. B. Y. ju upozornila hlavná účtovníčka, ktorá videla v účtovníctve sumu tovaru, ktorá na predajňu ide a hotovosť, ktorá z predajni ide preč. Rozdiel bol veľký. Inventúry v predajniach robili štvrtročne, robili si ich predavači sami tým spôsobom, že spíšu tovar, ktorý je v predajni a na sklade v danom čase. V predajni na ulici X. bola žalovaná sama predavačkou. Keď bola vykonaná predchádzajúca inventúra za čias pracovného pomeru žalovanej v tejto predajni išlo tam malé manko. Vyšli žalovanej v ústrety, navýšili percento strát. Následne oslovili pána I., ktorý je obchodným zástupcom žalobcom, aby vykonal tzv. STOPinventúru, to znamenalo, že ju nebude robiť samotná predavačka, ale ešte jeden svedok, bol to pán I.. Takýmto spôsobom inventúra bola vykonaná. Žalobca má 100 predajní, takýto schodok v žiadnej predajni nebol. Vždy keď nastupovala do predajne nová predavačka, robila sa inventúra. Predmetné manko mohlo byť spôsobené len tým, že žalovaná predávala tovar bez dokladov známym. Právny zástupca žalovanej navrhoval žalobu zamietnuť. Namietal, že inventúra v predajni nebola vykonaná štandardným spôsobom, výsledky nezodpovedajú skutočnému stavu veci. Žalovaná nemala možnosť sa presvedčiť sa o správnosti inventúry v deň vykonanej inventúry. Inventúru vykonával vodič, ktorý dodával tovar do predajne, ktorý nie je zainteresovanou osobou vo veci, ktorý ju nemal vykonávať, lebo mohol ovplyvniť výsledky kontroly. Namietal záver znaleckého posudku H.. P. W.. Žalovaná na pojednávaní so žalobou nesúhlasila, nesúhlasila s akoukoľvek výškou uplatneného nároku. Potvrdila, že pracovala u žalobcu od 18.10.2013 do 02.07.2014 ako predavačka. Prvá inventúra bola vykonaná v roku 2013

za obdobie november - december, nebol tam zistený žiaden schodok. Následne na ďalších inventúrach bol zistený schodok. Potvrdila, že bola prítomná pri oboch inventúrach. Bol tam prítomný pán I., on vykonával inventúru. Inventúra bola vykonaná nesprávnym spôsobom. Inventúru nemal vykonávať pán I. šofér, ale osoba, ktorá je na to určená. Uviedla, že znalecký posudok v trestnom konaní nepotvrdil, že by spôsobila manko. Pán I. sa pri vykonávaní inventúry ponáhlal, lebo tam prišiel s vnukom. V predmetnom konaní žalobca voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie schodku na zverených hodnotách, ktorý vznikol počas trvania pracovného pomeru žalovanej u žalobcu, spolu vo výške 15.581,76 eur z toho za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 10.605,57 eur, od 01.06.2014 do 02.07.2014 vo výške 4.976,19 eur. Dňa 18.10.2013 žalovaná so žalobcom uzatvorila pracovnú zmluvu s dňom nástupu do práce 20.10.2013 na pozíciu predavačka v predajni mäsa - údeniny žalobcu Y., ulica X.. Pracovný pomer bola uzatvorený na dobu určitú v trvaní jedného roka. Dňa 20.10.2013 žalovaná so žalobcom uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti. Svedok B. I. na pojednávaní uviedol, že u žalobcu vykonáva prácu obchodného zástupcu. Majú spolu uzatvorenú zmluvu o obchodnom zastúpení. Žalovanú pozná, keď pracovala v predajni v Dobšinej a následne na ulici X. B. Y.. Ako obchodný zástupcu pre žalobcu pracuje od roku 2007, stará sa o predajne, zamestnancov. Okrem iného vozil tovar aj do predajne na ulici X. B. Y., kde pracovala žalovaná. Dodacie listy podpisovala žalovaná po tom, čo si prevzala tovar. Málokedy, keď prišiel do predajne boli v predajni nejakí ľudia. Je to malá predajňa. Žalovaná mala dostatočný čas na to, aby tovar, ktorý dovezol, riadne prebrala. V predmetnej predajni vykonával inventúru vtedy, keď u predošlej inventúry nesedel účtovný a skutkový stav, bolo to niekedy v júli 2014 na základe pokynu štatutárneho zástupcu žalobcu. Inventúru vykonával bežným spôsobom. Žalovaná bola prítomná, predajňu zatvorili, začali bežnú fyzickú kontrolu, všetok tovar spisovali do hárkov. Inventúru t. j. váženie, počítanie kusov, robili spolu so žalovanou. Inventúrne hácky podpísal on i žalovaná. Žalovaná pri inventúre nič nenamietala. Žalovanej nikdy nepomáhal predávať tovar, možno upratať. Dodacie hácky žalovaná vždy podpisovala dobrovoľne, nikdy dodacie listy za žalovanú nepodpisoval. Svedkyňa B. Y.Š. na pojednávaní uviedla, že v minulosti pracovala ako predavačka na ulici Š. B. Y.. Keď odišla žalovaná, zastupovala ju. O problémoch na predajni X. vedela z toho dôvodu, že ju prevzala po žalovanej. V predajni bolo manko. So žalovanou o tom nikdy nerozprávala. Do predajne chodili Rómovia, hľadali žalovanú, chceli iba ju, lebo im predávala mäso z ruky bez dokladu. Napríklad, že za celú debničku mäsa zaplatila Rómka 50,- eur. Jeden Róm povedal, že si kúpil aj mraznička, že mu žalovaná predávala mäso z ruky aj 100 kg, a že im predávala krkovičku za 1,- eur. Chceli to aj od nej. Svedkyňa A. X. pracovala u žalobcu od 20.03.2013 v pozícii účtovníčky. Prvá inventúra bola vykonaná k 31.12.2013, keď predmetná predajňa vznikla 08.09.2013. Bolo zistené manko 3.197,12 eur. Ďalšia inventúra bola vykonaná k 31.05.2014, následne k 02.07.2014, kde boli zistené manká 10.605,57 eur a 4.976,19 eur. Súpis tovaru k 02.07.2014 vykonal pán I. a pani Y. z inej predajne. Následne k 31.08.2014 bol zistený prebytok 156,16 eur a k 31.12.2014 prebytok 1.409,07 eur. Pri vykonaní inventúr fyzicky nebola prítomná. Inventúry sa stále vykonávali ku koncu roku v každej predajni, okrem toho každé 3 - 4 mesiace. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného H.. P. W. súd zistil, že znalkyňa uviedla, že sa nezhoduje so znaleckým posudkom H.. B.K. V.. Ňou vypočítané manko za obdobie od 01.01.2014 do 02.07.2014 je 15.577,97 eur, čo je odchýlka 3.78 eur v prospech žalovanej. Za obdobie od 01.01.2014 až 31.05.2014 bolo zistené manko vo výške 10.605,66 eur a za obdobie od 01.06.2014 do 02.07.2014 manko vo výške 4.972,31 eur. Porovnaním evidencie dodávok tovaru deklarovanej žalobcom v evidencii žalovanej zistila rozpor vo výpovedi žalovanej, nakoľko tieto dva výpočty sa nezhodujú. Znalkyňa vyslovila záver, že žalovaná vo svojom výpočte hodnoty dodávok tovaru vychádzala buď zo skutočne dodaného množstva tovaru na predajni a v takom prípade je rozpor jej výpovede, že tovar nepreverovala, nekontrolovala a zároveň, že nedisponuje evidenciou množstva a evidenciou čísla dodacích listov, alebo hodnota jej výpočtu dodávok tovaru nemá racionálny podklad, je vymyslená. Tržba evidovaná v zošite žalovanej je v období od 01.11.2013 do 31.05.2014 zhodná s evidenciou tržby žalobcu, v období od 01.06.2014 do 02.07.2014 je medzi oboma evidenciami tržieb malý rozdiel. V predmetných dokladoch nie je možné exaktne určiť príčinu vzniku manka. Žalovaná s obsahom znaleckého posudku nesúhlasila. Predložila v konaní odborné vyjadrenie H.. J. O. auditora daňového poradcu, ktorý predložil výhrady k spôsobu vykonania znaleckého posudku H.. P. W. a k záverom znaleckého posudku znalkyne H.. P. W.. Následne H.. P. W. predložila vysvetlenie k znaleckému posudku č. X/XXXX na základe pripomienok žalovanej, kde sa vyjadrovala k jednotlivým námietkam zo strany žalovanej. Okrem iného znalkyňa uviedla, že nie je v kompetencii znalca uvádzať ako mala postupovať žalovaná pri inventarizácii tovarových zásob v predajni. Nie je úlohou znalca vyjadrovať sa k posúdeniu pracovnoprávných záležitostí žalovanej. Predmetom znaleckého posudku bolo vyčíslenie schodku, preto inventarizačný zápis nie je doklad nevyhnutný pre vypracovanie znaleckého posudku. Znalkyňa trvala na tom, že zistené nezrovnalosti uviedla v záveroch znaleckého posudku. Iné skutočnosti, ktoré by

mali zásadný význam pre posudzovanie prípadu neuvádzala. Na záveroch znaleckého posudku v plnom rozsahu trvá. Predmetné pripomienky žalovanej smerované k spochybneniu dokladov a dôkazov predložených žalobcom nemajú zásadný vplyv na záver znaleckého posudku č. X/XXXX alebo sú smerované do právnych otázok, ktorých hodnotenie neprináleží znalkyni. Znalkyňa H.. A. U. vypracovala znalecký posudok č. X/XXXX, podľa ktorého k znaleckému posudku H.. P. W. uviedla, že ako znalec nie je osoba oprávnená posudzovať postupy a hodnotiť závery iného znalca. K vyčísleniu hodnoty schodku v predajni žalobcu na ulici X. B. Y. za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 a za obdobie od 01.06.2014 do 02.07.2014 uviedla, že nebolo možné vyčísliť chýbajúce množstvo tovaru a z neho vypočítať manko na prevádzke X. tak, ako postupoval predchádzajúci znalec. Pri spracovaní všetkých dokladov, ktoré boli znalkyni predložené, bol zistený nesúlad inventúry k 31.05.2014 so zostatkom vyčísleným znalcom k 31.05.2014, nesúlad inventúry k 02.07.2014 so zostatkom vyčísleným znalcom k 02.07.2014, vzájomný nesúlad oboch inventúr k 31.05.2014 a 02.07.2014 a nesúlad inventúry k 02.07.2014. Napriek zisteným skutočnostiam znalec z predložených dokladov vyčísliť manko vo forme druhého výpočtu, kde sumárne porovnal vstupy a výstupy, počiatočné stavy a konečné stavy vykázané v účtovníctve žalobcu, pričom z realizovaných výpočtov zistil, že manko sa pohybuje podľa dokladov žalobcu v intervale od 15.643,03 eur do 17.692,35 eur. Znalec vychádzal z dvoch typov dodacích listov vzájomne súvisiacich, ktoré predložil žalobca, pričom výpočet dodávok tovaru spracoval podľa oboch typov. Podľa dodacích listov prvotných, na ktorých bolo potvrdzovanie dodaného tovaru podpisom zodpovedného zamestnanca, bol preukázaný dodaný tovar za obdobie január až máj 2014 vo výške 78.040,41 eur. Podľa dodacích listov, ktoré spoločnosť má vedené v účtovníctve a sú označené ako dodacie listy VH bolo zistené za predmetné obdobie, t. j. január až 02.07.2014 vo výške 78.085,33 eur. Vykázané tržby za obdobie od 01.01.2014 do 02.07.2014 boli vo výške 55.355,91 eur. Zo spisu Okresného súdu Rožňava vo veci sp. zn. 1T 98/2015 z pripojeného znaleckého posudku č. X/XXXX znalkyne H.. B. V. zistil, že predmetná znalkyňa zistila celkovú výšku schodku za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 10.605,57 eur a za obdobie od 01.06.2014 do 02.07.2014 vo výške 4.976,19 eur v predmetnej predajni žalobcu, pričom znalkyňa uviedla, že nemožno určiť skutočnú príčinu vzniku manka, keďže schodok je vždy vyvolaný konkrétnou príčinou, napr. krádežou, živelnou pohromou, neopatrnosťou zamestnanca. Strata za posudzované obdobie vznikla z dôvodu, že tržby boli nižšie ako bol vydaný tovar. Predložené dodacie listy boli podpísané osobou. Znalkyňa sa nevedela vyjadriť k pravosti, resp. hodnovernosti podpisu obvinenej. Nie je možné posúdiť, či obvinená, v našom prípade žalovaná, spôsobila schodok úmyselne alebo neopatrnosťou. Pri skúmaní zostavy dodacích listov bolo zistené, že tieto boli podpísané žalovanou. Preskúmať pravosť podpisu znalkyňa nie je kompetentná. Po vykonaní dokazovania prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Nebolo sporné, že žalovaná pracovala u žalobcu na základe pracovnej zmluvy z 18.10.2013 v pozícii predavačka v predajni žalobcu na ul. X. B. Y.Ľ. Dňa 20.10.2013 žalovaná so žalobcom uzatvorila dohodu o hmotnej zodpovednosti. V mieste výkonu práce pracovala výlučne žalovaná. Žalovaná pri vzniku hmotnej zodpovednosti nepožiadala o vykonanie inventarizácie. Inventarizácia bola vykonaná niekedy v období október - december 2013, podľa žalovanej nebol zistený schodok, podľa vyjadrenia žalobcu bol zistený nepatrný schodok. Náhradu voči žalovanej titulom schodku v tom čase žalobca neuplatnil. Pri inventarizácii 31.05.2014 bol zistený schodok 10.605,57 eur, pri inventarizácii 02.07.2014 bol zistený schodok 4.976,19 eur. K prostriedkom procesnej obrany žalovanej, že inventarizácie neboli správne vykonané, a že boli vykonané neoprávnenou osobou B. I., súd uzavrel, že žalovaná nepreukázala tvrdené skutočnosti v tom smere. Štatutárny zástupca žalobcu poveril obchodného zástupcu B. I. vykonaním inventarizácie. V čase vykonania inventarizácie žalovaná nemala k osobe vykonávajúcej inventarizáciu výhrady. Žalovaná bola pri inventarizácii osobne prítomná. Podpisom potvrdila inventarizačné hárky. Žalovaná nenamietala, že inventarizácia mala byť vykonaná presne k 20.10.2013, kedy bola uzatvorená dohoda o hmotnej zodpovednosti. Tvrdením žalobcu, ktoré žalovaná nevyvrátila, bolo preukázané, že inventarizácia bola vykonaná v období vzniku hmotnej zodpovednosti žalovanej. V konaní bola preukázaná existencia schodku za obdobie od 01.01.2014 do 02.07.2014 spolu vo výške 15.581,76 eur. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 1T 98/2015 bola v znaleckom posudku č. X/XXXX znalkyne H.. B. V. potvrdená existencia schodku za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 10.605,57 eur a za obdobie od 01.06.2014 do 02.07.2014 vo výške 4.976,19 eur. Existencia schodku bola preukázaná znaleckým posudkom č. X/XXXX znalkyne H.. P. W.. Žalovaná spochybňovala správnosť znaleckého posudku, predložila k tvrdeniu odborný posudok H.. O.. Znalkyňa H.. P. W. podľa názoru súdu riadne vysvetlila namietané skutočnosti zo strany žalovanej, súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom znaleckého posudku. Vzhľadom na námietky žalovanej v záujme odstránenia pochybností o existencii schodku súd nariadil ďalšie znalecké

dokazovanie na návrh žalovanej. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX H.. A. U., pri vypracovaní ktorého znalkyňa použila inú metódu na zisťovanie existencie schodku, bola jednoznačne zistená existencia schodku v rozpätí od 15.643,03 eur do 17.692,35 eur. Pokiaľ žalobca titulom schodku voči žalovanej uplatňuje sumu 15.581,76 eur, uvedená suma je nižšia ako vyplýva zo znaleckého posudku. Žalovaná vo vyjadrení z 25.02.2020 (č.l. 439 spisu) prostredníctvom právneho zástupcu uvádzala, že nesúhlasí so znaleckým posudkom a zavrhuje výsluch znalkyne. Súd návrh na doplnenie dokazovania výsluchom znalkyne zamietol ako nehospodárny, keď žalovaná neuvádzala konkrétne výhrady voči znaleckému posudku, nekonkretizovala k čomu v rámci znaleckého posudku by sa mala znalkyňa vyjadriť aj ústne na pojednávaní. Žalovaná v zmysle § 182 ods. 3 Zákonníka práce v konaní nepreukázala, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. Naopak, z výsluchu svedkyne B. Y. vyplýva, že zrejme žalovaná skutočne predávala výrobky z predajne bez dokladu za iné ceny, keď na túto skutočnosť poukazovali viacerí zákazníci. V konaní boli preukázané všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách: existencia schodku vo forme schodku na zverených hodnotách vyplýva zo znaleckého posudku č. X/XXXX, znaleckého posudku č. X/XXXX, znaleckého posudku č. X/XXXX, platná dohoda o hmotnej zodpovednosti z 20.10.2013, zavinenie žalovanej ako zamestnanca, ktoré sa predpokladá, existencia pracovného pomeru žalovanej u žalobcu vyplývajúceho z pracovnej zmluvy z 18.10.2013, bolo preukázané, že ku schodku došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by schodok vznikol bez jej zavinenia, ani sčasti, nepreukázala napr. že jej neboli vytvorené pracovné podmienky, ktoré by jej umožnili riadny výkon práce, nebolo preukázané napr. vlámanie do predajne, žeby nebola riadne vykonaná inventarizácia a pod. Súd v tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít: R 58/1961, zamestnanec sa mohol úplne alebo čiastočne zbaviť zodpovednosti za manko, ak by preukázal, že vzniklo bez jeho zavinenia už aj preto, že vedenie podniku nevytvorilo pracovné podmienky, ktoré by mu umožnili riadny výkon jeho povinnosti, či pre objektívne príčiny, na ktorých žiadny z účastníkov nemá vinu. R 55/1984, aj prípad zbavenia sa zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách sa uvádza napríklad prípad, keď zamestnanci nemali vytvorené riadne pracovné podmienky a nebolo v ich možnostiach chrániť zverený majetok, pretože skladovacie priestory boli nevyhovujúce a do skladu mali prístup aj iné osoby. Je potrebné zaoberať sa aj otázkou, či medzi skutočnosťou, pre ktorú sa hmotne zodpovedný zamestnanec zbavuje celkom alebo sčasti zodpovednosti, a schodkom je príčinná súvislosť. Za dôvod úplného alebo čiastočného zbavenia sa zodpovednosti zamestnanca považujú súdy nevykonanie inventarizácie v sklade pri práceneschopnosti zamestnankyne, pričom s materiálom, za ktorý hmotne zodpovedala, manipulovali tretie osoby, ďalej práceneschopnosť zamestnankyne v rozhodujúcom čase, umiestnenie predajne i skladu v nevyhovujúcich miestnostiach a priestoroch a nedostatočný počet zamestnancov v predajni, resp. nedostatočný dozor, nevykonávanie personálnych opatrení po zistení predchádzajúceho schodku a pod. Ak zamestnávateľ prijal na funkciu vedúceho skladu nespôsobilú osobu, znamená to síce závažné porušenie povinnosti, ktoré však nemá za následok neplatnosť dohody o hmotnej zodpovednosti iného zamestnanca. Uvedená skutočnosť sama osebe nemôže mať teda za následok úplné zbavenie sa zodpovednosti zamestnanca, pretože nedokazuje, že schodok vznikol celkom bez zavinenia zamestnanca.

5. Proti rozsudku včas podala odvolanie žalovaná, ktorá uviedla, že odvolanie podáva voči výroku I. a výroku III. rozsudku z dôvodu, že sú dané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) Civilného sporového poriadku. V predmetnej právnej veci súd prvej inštancie viackrát vytyčil termín pojednávania a následne tieto odročoval z dôvodu, že nebol v stanovenej lehote vypracovaný znalecký posudok. Súd prvej inštancie určil termín pojednávania aj na deň 28.01.2020, pričom Znalecký posudok č. X/XXXX s prílohami doručil právnemu zástupcovi žalovanej na vyjadrenie dňa 23.01.2020. Vzhľadom na rozsah znaleckého posudku požiadal právny zástupca súd prvej inštancie o odročenie pojednávania, pričom tomuto bolo vyhovené a bol stanovený nový termín pojednávania na deň 26.02.2020. Pred týmto pojednávaním dňa 24.02.2020 žalovaná ochorela a požiadala súd prvej inštancie telefonicky o odročenie pojednávania, pretože chcela byť vo veci vypočutá a chcela sa vyjadriť k znaleckému posudku, s ktorým nesúhlasí. Súd jej žiadosť o odročenie pojednávania posúdil tak, že sa nejedná o dôležitý dôvod, túto skutočnosť jej aj oznámil, keďže žalovaná je zastúpená advokátom, pričom žalovaná v konaní už bola vypočutá a nie je dôvod na opätovné vypočutie žalovanej. Toto oznámenie súd aj doručoval právnemu zástupcovi žalovanej dňa 25.02.2020. Žalovaná po oboznámení sa s oznámením súdu prostredníctvom právneho zástupcu trvala na osobnej účasti na pojednávaní, pretože zo znaleckým posudkom nesúhlasí, chce sa k nemu vyjadriť a na pojednávaní bude žiadať o výsluch znalkyne. Dňa 25.02.2020 právny zástupca žalovanej požiadal súd o odročenie pojednávania a zároveň navrhol vo veci vypočuť znalkyňu H.. A. U. k záverom znaleckého posudku č. X/XXXX a nesúhlasil s vykonaním pojednávania určeného

na deň 26.02.2020, pretože žalovaná sa ho chce zúčastniť osobne a chce sa k tomuto posudku aj vyjadriť. Súd aj napriek tomuto návrhu žalovanej vykonal pojednávanie a vo veci nevypočul žalovanú k záverom znaleckého posudku, pričom zamietol aj návrh na doplnenie dokazovania výsluchom znalkyne ako postup nehospodárny. Žalovaná s týmto postupom súdu prvej inštancie nesúhlasí pretože, že dôvod, že vo veci už bola vypočutá už neobstojí, keďže jej výsluch na predchádzajúcom pojednávaní nebol vykonaný k znaleckému posudku a ona chcela vypovedať a vyjadriť sa k novému znaleckému posudku č. X/XXXX a k jeho záverom. Zároveň neobstojí ani tvrdenie súdu prvej inštancie, keď nedoplnil dokazovanie výsluchom znalkyne, pretože podľa ustálenej súdnej praxe zavŕšenie znaleckého dokazovania je výsluch znalca na námietky strán sporu. Súd vo veci rozhodol, a to i napriek tomu, že žalovaná nemala možnosť vyjadriť sa k záverom znaleckého posudku vzhľadom na jeho rozsah a jej práceneschopnosť. Zároveň v odvolaní uviedla, že pochybnosti o správnosti záverov a správnosti vyčíslenia schodku vzbudzuje skutočnosť, že znalkyňa pri vyčíslení schodku konštatuje, že vzhľadom na všetky predložené doklady a zistené skutočnosti spracovala dva druhy výpočtov. Prvý okruh podľa názoru znalkyne svedčí o tom, že pri výpočte nastal problém, keď porovnávala zostatok tovaru v zmysle vyčíslených pohybov spolu s množstvom tovaru vykazaným v inventúrach. Podľa znalkyne nebolo možné vyčísliť chýbajúce množstvo tovaru a z neho prepočítať manko na prevádzke X. B. Y.. Podľa znalkyne uvedený výpočet bol spracovaný veľmi podrobne, analyzovali sa a spracovávali sa denné tržby, všetky dodacie listy, kontrovali sa podklady z účtovníctva vykazované žalobcom a napriek tomu nebolo možné vyčísliť manko na prevádzke, pretože bolo zistené veľké množstvo skutočností a problémov, ktoré charakterizujú fungovanie žalobcu na prevádzke X. B. Y.. Napriek týmto závažným skutočnostiam znalec z predložených dokladov vzhľadom na zadané otázky vyčísliť manko vo forme druhého výpočtu kde sumárne porovnal vstupy a výstupy, počiatkové a konečné stavy vykazané v účtovníctve žalobcu. V zmysle tohto realizovaného druhého výpočtu sa podľa názoru znalkyne manko pohybuje na základe podkladov od žalobcu v intervale od 15.643,03 euro do 17.692,35 euro. Z tohto dôvodu podľa názoru žalovanej neobstojí konštatovanie súdu prvej inštancie, že znalkyňa jednoznačne zistila existenciu schodku. Zároveň z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nie je zrejme prečo súd prvej inštancie jednostranne vyhodnotil v neprospech žalovanej len záver vyplývajúci z druhého výpočtu realizovaného znalkyňou, a to len na základe nesprávneho a účelového vedenia účtovníctva žalobcu. Žalovaná taktiež namietla správnosť vedenia účtovníctva žalobcu. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva prečo súd nevyhodnocuje a neodôvodňuje svoje rozhodnutie vo vzťahu k zisteniam znalca pri prvom výpočte, z ktorého vyplýva, že nie je možné vypočítať manko a vyčísliť chýbajúce množstvo tovaru. Žalovaná od počiatku namietla, že účtovníctvo žalobcu nebolo vedené v súlade so zákonom o účtovníctve. K záverom znaleckého posudku č. X/XXXX žalovaná uviedla, že znalkyňa vychádza pri výpočte schodku aj z dodacích listov, ktoré neboli podpísané žalovanou a ktoré ani neevidovala žalovaná vo svojej evidencii. Okrem toho znalkyňa pri výpočte schodku druhou metódou vychádzala z denných tržieb evidovaných žalobcom v roku 2013, pričom žalovaná začala pracovať u žalobcu na základe pracovnej zmluvy až v 10 mesiaci roku 2013. Za veľmi dôležitú skutočnosť žalovaná považuje aj to, že dňa 20.10.2013 podpísala dohodu o hodnotnej zodpovednosti so žalobcom, pričom nebola vykonaná v tom čase inventúra tovarových zásob a neboli predložené ani inventarizačné zápisnice, hoci o to žalovaná žiadala. Nie je teda zrejmy počiatkový stav zásob, a teda účtovný stav je nepreskúmateľný. Výsledky dokazovania nedávajú jednoznačnú odpoveď na správnosť výpočtu schodku. O správnosti vyčíslenia sú značne pochybnosti a nie je možno súhlasiť so závermi o tom, že rozsah schodku sa pohybuje v určitom rozpätí od 15 do 17 tisíc eur. Schodok, pokiaľ je vedené správne účtovníctvo, by nepochybne v takom prípade bol vyčíslený určitou sumou a nie v rozpätí dvoch súm. Z tohto dôvodu žalovaná navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K žalovanou podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru je predmetná žaloba plne dôvodná a odvolanie podané žalovanou považuje za nedôvodné. Žalovaná v rámci svojho odvolania uvádza len obdobné a právne irelevantné tvrdenia tak, ako to uvádzala v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nepochybne správneho právneho posúdenia veci. Žalobca v postavení zamestnávateľa a žalovaná v postavení zamestnanca uzatvorili dňa 18.10.2013 pracovnú zmluvu, na základe ktorej žalovaná pracovala u žalobcu ako predavačka. Podstatnou skutočnosťou je fakt, že žalovaná pracovala v predmetnej predajni sama, čo nepochybne vyplýva z vykonaného dokazovania. Po uzatvorení pracovnej zmluvy žalobca ako zamestnávateľ so žalovanou uzatvorili dňa 20.10.2013 dohodu o hmotnej zodpovednosti, na základe ktorej žalovaná prevzala zverené hodnoty na vyúčtovanie, a to výrobky, finančnú hotovosť, zásoby ďalších výrobkov a materiálov, ktoré sú v priestoroch zamestnávateľa a taktiež tie, ktoré budú do budúcnosti dodávané. V rámci vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v predajni, kde pracovala žalovaná po vykonaní inventúr bol zistený schodok, a to

manko, za obdobie od 01.01.2014 do 31.05.2014 vo výške 10.605,57 eura a za obdobie od 01.06.2014 do 02.07.2014 v celkovej výške 4.976,19 eura, teda v celkovej výške 15.581,76 eura. Je potrebné podľa názoru žalobcu podotknúť, že pri predmetnej inventúre bola osobne prítomná žalovaná. Žalovaná svojím vlastnoručným podpisom potvrdila inventúrne hácky a ich autenticitu. Skutočnosť, že žalovaná podpisoval dodacie hácky ako aj inventúrne hácky potvrdila samotná žalovaná na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 04.10.2016. Z tohto pohľadu tvrdenia žalovanej o nesprávnosti vykonanej inventúry sa javia ako účelové a neobjektívne. Samotný dôvod vzniku schodku je možné vyvodiť aj z výpovede svedkyne B. Y., ktorú uviedla na pojednávaní dňa 04.10.2016. Výšku schodku potvrdila jednak samotná znalkyňa H. B. V., ktorý stanovila za obdobie od 01.01.2014 do 02.07.2014 vo výške 15.581,76 eura a zároveň aj znalkyňa H. A. U.Á., ktorá potvrdila existenciu schodku v rozpätí od 15.643,03 eura do 17.692,35 eura. Obe znalkyne doklady, na základe ktorých bolo vypočítané manko považovali za hodnoverné. Rovnako možno konštatovať, že žalovaná na základe ust. § 182 ods. 3 Zákonníka práce v konaní nepreukázala, že schodok vznikol celkom, alebo z časti bez jej zavinenia. Naopak, z výsluchu svedkyne B. Y. vyplýva presný opak. Pre vznik zodpovednosti žalovanej za schodok, ktorý predstavuje predmet tohto sporu boli naplnené všetky podmienky, jednak existencia schodku vo forme schodku na zverených hodnotách, ktorá vyplýva z jednotlivých znaleckých posudkov, taktiež existencia platnej dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 20.10.2013, ako aj zavinenie žalovanej ako zamestnanca, ktorá sa predpokladá, pričom rovnako bola preukázaná existencia pracovného pomeru žalovanej u žalobcu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 18.10.2013 a zároveň bolo v konaní preukázané, že ku schodku došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením a žalovaná nepreukázala, že by schodok vznikol bez jej zavinenia. Vzhľadom na vyššie uvedené mal žalobca za to, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

6. Sporové strany podanie odvolacej repliky a odvolacej dupliky v písomnej forme nevyužili.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je nedôvodné.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. K posúdeniu odvolacej námietky týkajúcej sa nesprávneho postupu súdu, spôsobujúceho porušenie práva odvolateľa na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu

síce predstavuje pochybenie súdu. Avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže po preskúmaní celého konania pred súdom prvej inštancie nebolo odvolacím súdom zistené porušenie žiadneho čiastkového procesného práva odvolateľa.

12. Pokiaľ sa odvolateľ nestotožňuje s vyhodnotením ním uvádzaných dôkazov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že to, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nepostačuje sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán vrátane ich dôvodov a námietok.

13. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, a z ktorého potom vychádza a ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci, je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať súladne s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia samotného civilného procesu. Pokiaľ sa odvolateľ nestotožňuje s vyhodnotením ňou uvádzaných dôkazov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že to, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nepostačuje samo o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu (II. ÚS/4/94, II. ÚS/3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán, vrátane ich dôvodov a námietok. Predmetná odvolacia námietka je nedôvodná, keďže súd prvej inštancie rozhodoval na základe dôkazmi overeného skutkového stavu. Nie je možné prisvedčiť odvolateľovi v námietke o opomenutom dôkaze a tom, že v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie absentuje vysporiadanie sa s týmto dôkazom. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za taký, ktorý by bol okrem iného aj z ústavnoprávneho hľadiska neudržateľný, a teda spôsobilý na jeho derogáciu. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolateľ, dostal v konaní pred všeobecným súdom s poukazom na ust. § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odpoveď skutočnostiam uvádzaných v tejto odvolacej námietke.

14. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky

uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

15. K odvolacej námietke, že rozsudok trpí nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia, je nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku, ktoré sú presne uvedené v ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z tohto ustanovenia sa dá vyvodiť aj záväzná logická štruktúra odôvodnenia. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom možno konštatovať, že súd vydal rozhodnutie, ktoré spĺňa požiadavky na odôvodnenie rozsudku podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. V prvom rade sa súd prvej inštancie riadne zaoberal tým, čoho sa žalobkyňa domáhala, aké skutočnosti tvrdila, a aké dôkazné prostriedky označila, riadne sa zaoberal vyjadreniami žalovaného a prostriedkami jeho procesnej obrany a taktiež komplexne posúdil čiastkové skutkové tvrdenia strán a tieto aj riadne vyhodnotil. V odôvodnení taktiež uviedol, ktoré z rozhodných skutkových okolností preukázané boli a ktoré nie. Odvolací súd v tomto poukazuje na skutočnosť, že do odôvodnenia súdu prvej inštancie je potrebné zahrnúť iba rozhodné skutkové okolnosti, aby rozsudok neobsahoval nadbytočné informácie. Súd prvej inštancie sa taktiež v odôvodnení zaoberal vyhodnotením dôkaznej situácie a obsahom predmetného rozhodnutia je aj riadne hodnotenie dôkazov, ako aj riadne opísanie úvahy súdu prvej inštancie pri ich hodnotení. Aj táto časť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie má logickú postupnosť. Taktiež možno konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má riadne uvedené právne posúdenie vecí, pričom pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie odcitoval právne normy a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlil, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval predmetnú odvoláciu námietku za nedôvodnú.

16. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie dôvody uvedené žalovanou je možné rozdeliť do dvoch základných odvolacích námietok. Prvá odvolacia námietka sa týka porušenia práva na spravodlivý proces zo strany súdu prvej inštancie voči žalovanej z dôvodu, že súd prvej inštancie napriek tomu, že samotná žalovaná žiadala o odročenie pojednávania konaného dňa 26.02.2020 pre práceneschopnosť, jej žiadosti nevyhovel, pojednávanie sa konalo, pričom na tomto pojednávaní rozhodol aj vo veci samej, čím malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces vyššej intenzity. Druhá odvolacia námietka žalovanej spočívala v skutočnosti, že súd prvej inštancie sa stotožnil so znaleckými posudkami, najmä však so znaleckým posudkom č. X/XXXX znalkyne H.. A. U., pričom sa stotožnil s druhým výpočtom uvedeným v danom znaleckom posudku, na základe ktorého sa dospelo k zisteniu manka vo výške od 15.643,03 euro do 17.692,35 euro a neuviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia prečo nezohľadnil aj prvý výpočet v znaleckom posudku č. X/XXXX, z ktorého vyplýva, že na základe predložených dokladov sa manko stanoviť nedá. Súd teda uprednostnil jednu z dvoch aplikovaných metód na zistenie schodku, pričom riadne neodôvodnil prečo tá, ktorá z nich je správna, resp. presvedčivejšia.

17. V prvom rade má odvolací súd za to, že došlo k platnému uzavretiu pracovnej zmluvy, čo sporové strany nerozporovali. Rovnako dňa 20.10.2013 došlo aj k uzavretiu písomnej dohody o hmotnej zodpovednosti podľa ust. § 182 Zákonníka práce, kde v bode 2 predmetnej dohody sa uvádza: „Zamestnanec preberá na základe tejto dohody o hmotnej zodpovednosti hodnoty zverené na vyúčtovanie podľa inventúry vykonanej dnešným dňom. Ide o výrobky, finančnú hotovosť, zásoby ďalších výrobkov a materiálov, ktoré sú v priestoroch zamestnávateľa, a budú do predajne pravidelne dodávané.“ Uvedené potvrdzuje, že dňom podpísania dohody o hmotnej zodpovednosti bola vykonaná samotná inventúra (ďalej len „prvá inventúra“). Aj keď žalovaná spochybňuje vykonanie prvej inventúry, taká skutočnosť v konaní preukázaná nebola a zároveň možno konštatovať, že žalobca si schodok

neuplatňuje k októbru roku 2013 v súvislosti s prvou inventúrou, ale až od januára roku 2014. Tu možno konštatovať, že inventúry boli vykonané aj k 31.12.2013, 31.05.2014 a k 02.07.2014.

18. Ohľadne prvej odvolacej námietky odvolací súd poukazuje na ust. § 183 ods. 2 Civilného sporového poriadku, posledná veta, v ktorej sa uvádza, že od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať tak, že v prípade prvej práceneschopnosti je povinný súd prvej inštancie túto rešpektovať s tým, že následne je strana sporu pri ďalších práceneschopnostiach počas vedeného sporu si povinná zabezpečiť za seba zástupcu, a to či už fyzickú osobu, alebo zástupcu z radov advokátov a takúto povinnosť od nej v zmysle Civilného sporového poriadku možno vždy spravodlivo žiadať. Tu je potrebné konštatovať, že hoci sporová strana vo svojej žiadosti o odročenie pojednávania uvedie dôvod spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je stranou sporu uplatnený ako procesná obštrukcia s cieľom bezdôvodného predlžovania súdneho konania. Ak sporová strana nepreukáže existenciu objektívnych skutočností, ktoré bránia účasti na jej pojednávaní, resp. by jej bránili zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom poučení v predvolaní na pojednávanie nie je možné akceptovať udelenie plnej moci advokátovi v krátkom čase pred termínom pojednávania, v prípade v deň pojednávania, ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Obdo/19/2014). Tu je potrebné konštatovať, že dôvodom pre odročenie pojednávania bol zdravotný stav samotnej žalovanej, ku ktorému predložila potvrdenie o svojej práceneschopnosti. Žalovaná však mala zvoleného svojho právneho zástupcu a tento v žiadnej zo žiadostí neuviedol, že by dôvod pre odročenie pojednávania bol aj na jeho strane, ale uviedol, že pojednávania sa nezúčastní z toho dôvodu, že jeho klientka trvá na svojej osobnej účasti na pojednávaní a nesúhlasí s tým, aby sa pojednávania zúčastnil iba jej právny zástupca. V zmysle kontextu ust. § 183 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje, že pre práceneschopnosť žalovanej bolo už odročených viacero pojednávanií, a to okrem iného aj pojednávanie vytyčené na deň 25.11.2016 a rovnako pojednávanie vytyčené na deň 23.01.2018. Je teda možné konštatovať, že súd prvej inštancie pre zdravotné dôvody u žalovanej niekoľko krát odročoval pojednávanie a jej žiadosť o odročenie pre práceneschopnosť akceptoval. V zmysle ust. § 183 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak nebol povinný súd prvej inštancie opätovne zohľadňovať práceneschopnosť žalovanej k termínu pojednávania 26.02.2020 aj v kontexte, že v tomto konaní mala žalovaná riadne zvoleného právneho zástupcu, ktorému nič nebránilo zúčastniť sa predmetného pojednávania. V tomto kontexte je potrebné riešiť aj časť predmetnej odvolacej námietky ohľadne skutočnosti, že žalovaná, resp. jej právny zástupca sa nemali možnosť vyjadriť k novo vypracovanému znaleckému posudku, voči nemu vzniesť námietky a predkladať ďalšie návrhy na dokazovanie napríklad aj v podobe návrhu na vypočutie znalca k vypracovanému znaleckému posudku. K uvedenému odvolací súd konštatuje, že nič nebránilo samotnej žalovanej, resp. jej právnenému zástupcovi predložiť súdu pred termínom pojednávania alebo priamo v deň pojednávania konkrétne písomné námietky voči znaleckému posudku, z ktorých by bolo jasné v akých častiach znalecký posudok napádajú, resp. ho považujú za nejasný, nezrozumiteľný alebo nelogický a taktiež v takomto písomnom podaní mohli vzniesť riadne odôvodnené ďalšie návrhy na dokazovanie, napríklad ako sami v podanom odvolaní uvádzali, návrh na vypočutie osoby znalca. Uvedené však zo strany žalovanej a jej právneho zástupcu uskutočnené nebolo, pričom vzneseniu námietok voči znaleckému posudku a vzneseniu ďalších návrhov na dokazovanie žalovanej, ani jej právnenému zástupcovi nič nebránilo.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené spolu s aplikáciou princípu neúplnej apelácie v odvolacom konaní je námietka žalovanej v časti návrhu na dokazovanie vznesenému pred odvolacím súdom v podanom odvolaní ohľadne vypočutie znalca, resp. vznesenie námietok voči znaleckému posudku, považovaná odvolacím súdom ako nedôvodná, a to z dôvodu, že nespadá pod ust. § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku, teda v tomto prípade sa nejednalo o prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a môžu byť použité vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

20. V druhej odvolacej námietke žalovanej o neexistencii škody vo forme schodku na zverených hodnotách, resp. nevysporiadaní sa súdu prvej inštancie s dvoma rôznymi výpočtami uvedenými v znaleckom posudku č. X/XXXX znalkyne H.. A. U. odvolací súd uvádza nasledovné. V rámci vyhodnocovania predpokladov zodpovednosti zamestnanca za schodok je možné z hmotnoprávnej úpravy Zákonníka práce vyvodiť štyri základne predpoklady. Prvým predpokladom je existencia

pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnancom a zamestnávateľom, druhým predpokladom je písomne uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti, tretím predpokladom je existencia škody vo forme schodku na zverených hodnotách určených na obeh alebo obrat a štvrtým predpokladom je zavinenie zamestnanca, ktoré sa predpokladá. Na platnosť dohody o hmotnej zodpovednosti nemá vplyv ani to, že zamestnávateľ pri jej uzavieraní nevykonával inventarizáciu hodnôt, za ktoré má zamestnanec prevziať zodpovednosť. Táto skutočnosť je významná len z hľadiska dôkaznej povinnosti zamestnávateľa, ktorý bude musieť prípadne preukázať, ktoré hodnoty zamestnanec prevzal. Zavinenie zamestnanca pri zodpovednosti za schodok je nevyhnutným predpokladom jeho zodpovednosti. Na rozdiel od všeobecnej zodpovednosti zamestnanca pri zodpovednosti za schodok existenciu zavinenia zamestnávateľ nemusí preukazovať. Naopak, je to zamestnanec, ktorý v prípade, keď sa chce zbaviť zodpovednosti musí preukázať, že vznik schodku nezavinil. Existenciu schodku musí preukázať zamestnávateľ. Zavinenie môže spočívať v dvoch formách, a to vo forme úmyslu alebo vo forme nedbanlivosti. Pre zodpovednosť zamestnanca za schodok stačí, ak je dané zavinenie vo forme nedbanlivosti. Zavinenie sa pri tomto druhu zodpovednosti za škodu predpokladá. Ide o prípad tzv. osobitnej pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca s prezumpciou viny. V prípade, ak je uzavretá platná dohoda o hmotnej zodpovednosti vo vzťahu k hodnotám zvereným zamestnancovi a zamestnávateľovi vznikol na predmetných hodnotách schodok, je možné založiť zodpovednosť zamestnanca za schodok na týchto zverených hodnotách bez zisťovania okolností zavinenia. Zamestnanec by sa mohol zbaviť zodpovednosti buď to celkom, alebo sa môže zbaviť zodpovednosti z časti. Zbavenie sa zodpovednosti prichádza do úvahy v prípade, že zamestnanec preukáže, že schodok vznikol bez jeho zavinenia, a to buď celkom alebo z časti, pričom sa jedná o prípady, ak škoda vznikla v dôsledku iných skutočností, ktoré nikto nezavinil, napríklad v dôsledku povodne, požiaru, inej živeľnej udalosti a pod. Taktiež sa zamestnanec môže zbaviť svojej zodpovednosti, ak preukáže, že škoda vznikla zavinením iných osôb. Inými osobami pri tom môžu byť ďalší spoločne hmotne zodpovední zamestnanci alebo tretie osoby, ktoré napríklad tovar odcudzili a rovnako podľa ustálenej súdnej praxe sa zamestnanec zbaví zodpovednosti úplne alebo z časti vtedy, ak preukáže, že mu zamestnávateľ nevytvoril vhodné podmienky na hospodárenie so zverenými hodnotami. V týchto prípadoch zodpovednosť za vzniknutú škodu alebo jej časť nesie zamestnávateľ. Dôvodom na čiastočné zbavenie sa zodpovednosti zamestnanca je vždy skutočnosť, že zamestnávateľ napriek tomu, že bol zamestnancom upozornený na vzniknuté nedostatky ich bez zbytočného odkladu neodstránil. Odvolací súd konštatuje, že určiť výšku schodku býva v mnohých prípadoch náročné, preto je potrebné dbať na vykonanie inventúr a v prípade súdneho sporu akým je aj tento spor, sa obvykle nariaďuje vykonanie dôkazu znaleckým posudkom znalcom z odboru účtovníctva a skúmajú sa aj doklady o inventúrach. Tu je potrebné konštatovať, že schodok sa najčastejšie preukázateľne zisťuje inventarizáciou, nie je to však jediný možný spôsob zistenia schodku. Škoda vzniknutá zamestnávateľovi má povahu schodku, teda možno konštatovať, že má povahu účtovného rozdielu medzi skutočným stavom zverených hodnôt a medzi údajmi účtovnej evidencie. Ako dôvod úplného alebo čiastočného zbavenia sa zodpovednosti pracovníka je možné považovať nevykonanie inventarizácie v sklade, pri práceneschopnosti konkrétneho zamestnanca, prípadne, ak takýmito vecami manipulovali tretie osoby, resp. môže sa jednať o umiestnenie predajne alebo skladu v nevyhovujúcich miestnostiach, resp. v prípade nedostatočného počtu pracovníkov v predajni a s tým súvisiaci nedostatočný dozor, resp. neurobenie opatrení po zistení napríklad predchádzajúceho vyššieho schodku. K uvedenému odvolací súd poukazuje na rozhodnutie R 55/1984. Ďalej ohľadne týchto skutočností súd poukazuje na nasledovné rozhodnutia. Rozhodnutie R 13/1962, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Nevyminenie hmotne zodpovedného zamestnanca, v ktorého predajni bolo zistené ojedinelé manko, teda schodok, nie je dôvodom spoluzavinenia podniku.“ Ďalej rozhodnutie sp. zn. Cpj 50/75 a R 12/1976 NS SR: „Prebytky so schodkami možno kompenzovať len výnimočne, ak došlo k omylu pri inventarizácii alebo a sa bezpečne preukázal iný omyl a iba, ak došlo k tejto zámene hodnôt toho istého druhu v rovnakom inventarizačnom období.“ Ďalej odvolací súd poukazuje na rozhodnutie R 12/1976, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Organizácia nemá povinnosť preukazovať, že pracovník zaviniť schodok. Jej povinnosť je dokázať, že vznikol schodok a že bola uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti so žalovaným pracovníkom. Ak hmotne zodpovedný pracovník preukáže, že schodok alebo jeho časť nezavinil, nie je povinný škodu, resp. jej časť nahradiť. Dôvody zbavenia sa zodpovednosti za schodok alebo jeho časť môžu byť rôzne. Schodok môže vzniknúť aj udalosťou, ktorú nikto nezapríčinil. Pracovník sa môže zbaviť zodpovednosti celkom alebo z časti aj vtedy, ak preukáže, že schodok vznikol nedbanlivosťou niekoho iného. Pracovník sa zbaví zodpovednosti aj vtedy, ak preukáže, že schodok vznikol tým, že mu organizácie nevytvorila primerané podmienky.“ Ďalej súd poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 16Co/131/1998 Krajského súdu v Ostrave, v ktorom sa okrem iného uvádza. „Ak sa má zamestnanec celkom alebo z časti zbaviť zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách musí preukázať nielen

existenciu skutočností nasvedčujúcich tomu, že schodok mohol vzniknúť celkom alebo z časti bez jeho zavinenia, ale aj príčinnú súvislosť medzi týmito skutočnosťami a vznikom schodku. Musí teda preukázať, že bez týchto skutočností by schodok nevznikol tak, ako vznikol. Za dôvod na zbavenie sa zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách preto nemožno považovať zistenie, že určité okolnosti (napríklad nedostatočné personálne obsadenie predajne, v ktorej bol schodok vykázaný) mohli mať vplyv na vznik schodku, pokiaľ súčasne nie je preukázané, že príčinou schodku, či jeho časti skutočne boli.“

21. Odvolací súd v danej súvislosti platnej pre daný prípad (ak sa znaleckým posudkom nepodari zistiť presne konkrétny chýbajúci tovar ktorý vyvolá vznik schodku) poukazuje najmä na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/3263/2010, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Schodok vyjadruje skutočnosť, že hodnoty, ktoré sa hmotne zodpovedný zamestnanec zaviazal vyúčtovať, chýbajú, aj keď nie je objektívne možné - ako napríklad v prípade všeobecnej zodpovednosti podľa ust. § 172 Zákonníka práce (teraz § 179 Zákonníka práce) - zistiť, kedy, akým spôsobom, po prípade na akých konkrétnych hodnotách schodok na zverených hodnotách vznikol.“

22. K druhej odvolacej námietke týkajúcej sa skutočnosti, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal so znaleckým posudkom, keď sa priklonil iba k druhému výpočtu, pričom prvému výpočtu sa nepriklonil a neuviedol prečo si vybral práve správnosť druhého výpočtu, odvolací súd uvádza, že závery znaleckého posudku č. X/XXXX H.. A. U. sú jasné, zrozumiteľné a logické. Pre dané závery mala znalkyňa všetky potrebné listinné dôkazy aj ohľadne dodacích listov, ktoré mali preukazovať dodanie tovaru do konkrétnej predajne, kde vykonávala žalovaná funkciu predavačky je zrejmé, že pri druhom výpočte vychádzal znalec z dodacích listov, na ktorých bolo potvrdzované dodanie tovaru podpisom zodpovedného zamestnanca na prevádzke. Pri dodacích listoch prvotných, teda tých, ktoré sú potvrdzované podpismi, bol dodaný tovar spolu vo výške 78.040,41 eura a pri dodacích listoch, ktoré má žalobca ako spoločnosť vedené v účtovníctve predstavuje dodanie tovaru hodnotu 78.085,33 eura. Rozdiel medzi jednotlivými dodacími listami teda predstavuje iba 44,92 eura. Rovnako je potrebné konštatovať, že žalovaná pracovala v predmetnej predajni celý čas sama. Žalovaná rovnako vlastnoručným podpisom potvrdzovala aj samotné inventúrne hácky. Taktiež podpisovala aj jednotlivé dodacie listy. Túto skutočnosť žalovaná aj osobne potvrdila na pojednávaní, ktoré sa na súde prvej inštancie konalo dňa 04.10.2016. Skutočnosť, že súd prvej inštancie nevychádzal z prvého okruhu výpočtu je logický. Prvý okruh výpočtu bol znalcom realizovaný tak, že znalec sa snažil dopátrať samotného schodku na základe pohybu množstva tovaru s tým, že triedil jednotlivé pohyby tovaru podľa druhu tovaru. Pri pokuse vykonať tento prvý druh výpočtu znalec zistil, že konanie zodpovedných osôb na pracovisku zamestnanca vykazovalo nesystematickosť a chybnosť buď v dodávkach tovaru, predaj množstva tovaru alebo zamieňaní druhov tovaru pri predaji. Nebolo možné zistiť akou formou žalovaná zadávala tovaru do pokladne a nakoľko mohla vzniknúť možnosť zámenny medzi jednotlivými tovarmi. Teda prvý výpočet ani nebolo možné zrealizovať a na základe tohto prvého typu výpočtu nemohol znalec pri týchto problémoch ani dospieť ku konkrétnemu záveru, resp. urobiť konkrétny výpočet. Ako aj sám znalec uvádza problém pri tomto prvom výpočte nastal, keď znalec porovnal zostatok tovaru v zmysle vyčíslených pohybov spolu s množstvom tovaru vykázanom v inventúrach. Nebolo teda možné vyčíslíť chýbajúce množstvo konkrétneho tovaru a z neho prepočítať manko na prevádzke X. Y.. Keďže nebolo možné vyčíslíť presné chýbajúce množstvo tovaru podľa jeho druhu a ceny, pristúpil znalec k zodpovedaniu otázky druhov formou výpočtu a manko vo forme druhého výpočtu vyčíslil tak, že sumárne porovnal vstupy a výstupy, počiatkové stavy a konečné stavy vykázané v rámci stranami sporu predložených dôkazov. Záverom bolo manko pohybujúce sa v rozmedzí 15.643,03 eura až 17.692,35 eura. Tento výpočet považuje odvolací súd za dostatočne odborný a vyjadrujúci škodu, ktorá vznikla zamestnávateľovi. Tu odvolací súd vychádza z definície pojmu schodok, kde „schodok“ predstavuje účtovný rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt a medzi údajmi účtovnej evidencie. Z vyššie uvedených dôvodov sa súd prvej inštancie ani nemohol prikloniť k prvému výpočtu postavenému na presnom zistení chýbajúceho toho, ktorého množstva tovaru a bolo možné zohľadniť iba výpočet druhý, ktorý uskutočnil znalec, lebo jedine na základe tohto výpočtu bolo možné manko zistiť a vypočítať. Rovnako je potrebné poukázať na skutočnosť, že závery znaleckého posudku č. X/XXXX potvrdzujú v zásade aj predchádzajúce znalecké posudky, či už predchádzajúci znalecký posudok urobený v tomto konaní, resp. znalecký posudok, ktorý bol urobený znalcom aj v prebiehajúcom trestnom konaní. Všetky tri znalecké posudky v zásade skonštatovali existenciu manka a rovnako sa v rámci existencie a výšky manka zisteného u žalobcu pohybovali v rozmedzí približne 15.000,- eur. Zo všetkých troch znaleckých posudkov (vynímajúc odborné vyjadrenie, ktoré len spochybňovalo jeden zo znaleckých posudkov, pričom neuvádzalo konkrétne závery) možno konštatovať, že tento posledný tretí znalecký posudok č. X/

XXXX H.. A. U. je najkomplexnejší a najrozsiahlejší posudzuje tak dodacie listy, inventúrne hárky ako aj výpočet schodku. Jeho závery vychádzajú z jasných, zrozumiteľných a logických zistení ktoré samotným záverom znalca predchádzali. Skutočnosť, že schodok bol zistený v rozmedzí hodnôt 15.643,03 eura až 17.692,35 eura nemohla byť vyhodnotená ako vada posudku, tak ako to žalovaná v podanom odvolaní uvádza, keďže žalobca si uplatňoval sumu nižšiu ako znalcom zistené rozmedzie vzniknutého schodku.

23. Z uvedených dôvodov keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovanej bolo vyhodnotené ako nedôvodné a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).